

ganzen Comp.

पल्लवय् (wie eben) 1) *junge Schosse ansetzen*: वृत्तैः पल्लवितम् HARR. Anth. 238, Çl. 6. — 2) *mit jungen Schossen versehen* so v. a. *ausbreiten, weitschweifig machen*: वाचः पल्लवयत्युमापतिधरः Git. 1, 4. = विस्तारयति Scholl. — Vgl. पल्लवित.

पल्लवाङ्कुर (पल्लव + अङ्कुर) m. *Blattknospe* HALĀJ. 2, 29.

पल्लवाद् (प + अद् essend) m. *Gazelle* ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

पल्लवाधार (प + आधार) m. *Zweig* ÇABDĀK. im ÇKDR.

पल्लवास्त्र (पल्लव + अस्त्र) adj. *dessen Geschosse aus jungen Schossen bestehen*; m. Bein. des Liebesgottes ÇARDĀRTHAK. bei WILS.

पल्लविक m. = पल्लवक 1. H. 331. HALĀJ. 2, 227, v. l.

पल्लवितं (von पल्लव oder partic. praet. pass. von पल्लवय्) adj. 1) *mit jungen Schossen versehen* gaṇa नारकादि zu P. 5, 2, 36. H. an. 4, 118. MED. t. 206. — 2) *nach allen Seiten verbreitet*, = तत H. an. MED. येन त्रिविधवीरेण त्रिधा पल्लवितं यशः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 26, Çl. 19. प्रभा° (मणि) so v. a. *stark funkeln* VIKR. 141. — 3) *mit Lack roth gefärbt* H. an. MED.

पल्लविन् (von पल्लव) 1) adj. *mit jungen Zweigen versehen*: पर्याप्तपुष्पस्तवकावनम्रा संचारिणी पल्लविनी लतेव KUMĀRAS. 3, 54. — 2) m. *Baum* ÇABDAM. im ÇKDR.

पल्लि f. 1) *ein kleines Dorf*, insbes. *eine Ansiedlung wilder Stämme*; = ग्रामक H. an. 2, 496. पल्ली (so ist zu lesen st. पल्ली) = अल्पग्राम MED. l. 30. gaṇa धूमदि zu P. 4, 2, 127. ग्रामात्तरे नगर्वा वा पल्ल्यां वा Schol. zu KĀTJ. ÇR. 397, 2. इतस्त्वं गच्छ मत्पल्लीम् KATHĀS. 10, 135. 136. प्राप्य पल्लीपतेर्गेहम् 137. (तस्कराः माम्) कृतस्वमनयन्वद्वा स्वपल्लीं चण्डिकागृहम् 22, 62. पल्लीपति KĀÇIKH. 12, 16 (s. u. पुक्कण). पल्लीश H. an. 3, 724. पल्लि = कुडि H. an. पल्ली = कुट्टनी MED. nach demselben Autt. und nach VIÇVA = कुट्टी *Hütte* ÇKDR. Vgl. आभीरपल्लि, °पल्ली, °पल्लिका, कुट्टपल्लिकुञ्चिका, देवपल्लीपट्टन. — 2) पल्ली *eine kleine Hauseidechse* H. 1298. RĀĠAN. im ÇKDR. TRIK. im Ind. zu 2, 5, 12. °पतन, °रुत, °विचार, °विधान Verz. d. B. H. No. 896. fgg. पल्लि 899. पल्लीपतनकारिका GILD. Bibl. 601.

पल्लिका f. 1) = पल्ली 1; s. आभीर°. — 2) = पल्ली 2. RĀĠAN. im ÇKDR.

पल्लिवाह् m. *eine best. Grasart* RĀĠAN. im ÇKDR.

पल्ल्वर्त्तं UNĀDIS. 4, 107. m. SIDDH. K. 250, a, 3. *ein kleiner Wasserbehälter, Teich, Pfuhl*; n. (nur dieses zu belegen) AK. 1, 2, 3, 28. TRIK. 1, 2, 28. HALĀJ. 3, 53. UÇĠVAL. m. H. 1093. BALĀ (= अल्पसरस् und = सरोमात्र) beim Schol. zu NAISH. 1, 117. PĀR. GRHJ. 2, 1. °कर्षक HARIV. 11145. पल्ल्वलानि सरोसि च R. 2, 27, 17. 59, 9. MBH. 3, 2408. 2485. SUÇR. 1, 169, 12. पल्ल्वलोतीर्णविराक्यूथ RAGH. 2, 17. 3, 3. °पङ्क 9, 59. 19, 51. ÇĀK. 39. अत्रभवतः किल मम च समुद्रपल्ल्वलोपरिवारत्तम् MĀLAV. 11, 22. °तीर् (vgl. पल्ल्वलोतीर्) PAÑĀT. 142, 13. केलि° NAISH. 1, 117. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBH. 5, 493. Fälschlich पल्लल (vgl. नल्ल für नल्ल्व) geschrieben MBH. 1, 6069. 7, 6163. SUÇR. 1, 22, 11. — DHŪRTAS. 74, 3 fehlerhaft für पल्लव.

पल्ल्वलावास (प + आवास) m. *Schildkröte* WILS.

पल्ल्वल्यं (von पल्ल्वल) adj. *paluster* TS. 7, 4, 12, 1.

पव्, पवते v. l. für प्लव् DHĀTUP. 14, 40.

पव (von पू) 1) m. a) *Reinigung* (des Getraides) P. 3, 3, 28. Sch. AK. 3, 3, 24. H. 1321. — b) *Wind* ÇABDĀK. im ÇKDR. — c) *Morast* WILS. — 2) f. पूर्वा *Läuterung*: घृषा पृषा पवस्विना वसूनि RV. 9, 97, 52. उत नृणा पव्या पवस्व 53. Vgl. पव्या. — 3) n. *Kuhdünger* ÇABDĀK. im ÇKDR. In dieser Bed. fasst BENFEY das Wort PAÑĀT. 138, 5 auf; es ist aber wohl पावध्ववाथ्यालंकृतवेदिका° वेदिका st. देविका verbessert schon BENFEY zu lesen.

पवन (wie eben) 1) *das Reinigen* (des Getraides) AK. 3, 3, 24. n. H. 1017. 1521. m. (!) H. an. 3, 389. MED. n. 84. — 2) n. *Werkzeug zum Reinigen, Sieb, Seihe und dergl.* NIR. 6, 9. अन्स्याः पृताः पवनेन प्रुहाः प्रुचयः प्रुचिमपि पति लोकम् AV. 4, 34, 2. स्योना मापः पवनैः पुनत्तु 18, 3, 11. अस्थोनि पवनेन संयूप ँच. GRHJ. 4, 5. Vgl. दत्त°. — 3) m. *Wind* (der Reiniger), auch im medic. Begriff, AK. 1, 1, 58. TRIK. 3, 3, 247. H. 1106. H. an. MED. HALĀJ. 1, 75. N. 24, 35. पवनः पवतामस्मि BHAG. 10, 31. MBH. 7, 4740. 13, 337. R. 2, 41, 15. 6, 112, 62. BHARTR. 1, 39, 3, 93. MEGH. 8, 14. RAGH. 1, 42. 2, 13. 3, 30. ÇĀK. 53. 86. VARĀH. BRH. S. 3, 63. 34, 1. RĀĠA-TAR. 2, 124. तदास्य° Spr. 1265. निश्चास° MĀRK. P. 62. 16. नीतिमत्प्रवनैः HIT. III, 147. SUÇR. 1, 20, 13. 47, 2. 133, 2. 152, 14. पवनाधिक 181, 18. °प्रभवा रोगाः 2, 323, 10. *die drei Winde* प्राण, अ-पान, समान 1, 128, 20. Personif.: पवनस्य क्रुद्रे स्नात्वा MBH. 3, 6075. Regent des Nakshatra Svāti VARĀH. BRH. S. 98, 1. statt dieses 9, 2. Regent von Nordwest 83, 76. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBH. 7, 6676. HARIV. 2663. VARĀH. BRH. S. 46, 27 (28). *der Wind als Bez. der Zahl fünf* VARĀH. BRH. 1, 7. — 4) *das im Hause gepflegte heilige Feuer* (आवसद्योगि) HĀRITA bei KULL. zu M. 3, 185. — 5) *Töpferofen*, m. TRIK. n. H. an. MED. यः कुम्भकारपवनोपरि पङ्कलेपस्तापाय केवलमसौ न तु तापशात्तै Spr. 117. Die hier auftretende v. l. पयन erwähnt auch ÇKDR., aber als fehlerhaft; vgl. vulg. पोयान्. — 6) n. *Wasser* ÇABDAM. im ÇKDR. — 7) m. N. pr. a) eines Sohnes des Manu Uttama BHĀG. P. 8, 1, 23. — b) des Verfassers eines Gāndharvaveda WEBER, Ind. Lit. 240. — 8) f. ई a) *Besen* H. 1013, Sch. — b) N. pr. eines Flusses VP. 171, N. 12. — 9) adj. = प्रयत *rein* ÇABDAR. im ÇKDR.

पवनतनय (प + त°) m. *der Sohn des Windes*, Bein. Hanumant's MEGH. 98.

पवनवाहन (प + वा°) m. *Feuer* (den Wind zum Vehikel habend) H. ç. 169.

पवनविजय (प + वि°) m. *der Sieg über den Wind, den Athem*, Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 167.

पवनव्याधि (प + व्या°) m. Bein. des Uddhava TRIK. 1, 1, 35.

पवनात्मज (पवन + आत्मज) m. *der Sohn des Windes*: 1) *Feuer* MĀTSJA-P. im ÇKDR. — 2) Bein. Hanumant's ÇABDAR. im ÇKDR. RĀĠA-TAR. 8, 2890.

पवनाल m. = देवधान्य BĀLVAPR. im ÇKDR. Fehlerhaft für पवनाल.

पवनाश (पवन + आश) m. *Schlange* (vom Winde sich nährend) HALĀJ. 3, 18, v. l. (verstösst gegen das Metrum).

पवनाशन (पवन + अशन) m. dass. AK. 1, 2, 4, 19. H. 1302. HALĀJ. 3, 18.

पवनाशनाश (प + आश) m. *Schlangenzehrer*: 1) Pfañ UTTARĀÇU-